

UZNESENIE

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci **oprávneného: BENCONT COLLECTION, a.s.**, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368, proti **povinnému:** , nar. bytom , zast.: Združenie na ochranu práv občana -AVES, so sídlom Jána Poničana 9, 841 08 Bratislava - mestská časť Devínska Nová Ves, IČO: 50 252 151, o vymoženie 303,34 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Marián Jurina, so sídlom exekútorského úradu Ul. Št. Moyzesa 50, 984 01 Lučenec, pod sp. zn. 74EX 414/21, **o návrhu povinného na zastavenie exekúcie**, takto

r o z h o d o l :

- I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e**.
- II. Súd ukladá oprávnenému **povinnosť** zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Mariánovi Jurinovi trovy exekúcie vo výške 36,00 eur v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

O d ô v o d n e n i e

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, podaným prostredníctvom právneho zástupcu, doručeným súdu dňa 22.02.2021, domáhal od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 303,34 eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Uznesenia Rozhodcovského rozsudku sp. zn. IDC12100106 zo dňa 28.10.2011, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ a.s., so sídlom Trnavská cesta 7, 831 04 Bratislava, a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.01.2012

a vykonateľnosť dňa 21.01.2012 (ďalej len ako „*exekučný titul*“).

2. Oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie predložil aj Upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu trov starej exekúcie sp. zn. EX 129/2013 vedenej súdnym exekútorom JUDr. Eleonórou Noskovou, so sídlom exekútorského úradu Robotnícka 4, 974 01 Banská Bystrica, v rámci exekučného konania vedeného na Okresnom Lučenec pod sp. zn. 14Er/28/2013, zo dňa 27.03.2020, a oznámenie súdneho exekútora o ukončení exekučného konania zo dňa 19.06.2020.

3. Súd na základe uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 05.05.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Mariánovi Jurinovi, so sídlom exekútorského Ul. Št. Moyzesa 50, 984 01 Lučenec (ďalej len „*súdny exekútor*“), ktorý ju vedie pod sp. zn. 74EX 414/21.

4. Poverený súdny exekútor vydal dňa 07.05.2021 Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 18.06.2021. Súdnemu exekútorovi bol dňa 03.07.2021 prostredníctvom právneho zástupcu povinného doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie. V tomto bode súd konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa vyjadril oprávnený podaním zo dňa 16.07.2021.

5. Súdny exekútor predložil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie s prílohou (Plnomocenstvo), upovedomenie o začatí exekúcie a doklad o jeho doručení povinnému a vyjadrenie oprávneného. Na základe výzvy súdu súdny exekútor oznámil a predložením dokumentu došlej zásielky preukázal súdu dátum doručenia návrhu povinného na zastavenie exekúcie exekútorskému úradu. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzal z uvedených príloh predložených súdu v elektronickej podobe.

6. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 03.07.2021 namieta, že mu nebola doručená žiadna žalobná výzva v rozhodcovskom konaní, o prebiehajúcom rozhodcovskom konaní nemá žiadnu vedomosť a rovnako mu nebol doručený exekučný titul. Ďalej namieta, že oprávnený nemá aktívnu legitimáciu, nakoľko pohľadávku nadobudol v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 zákona o bankách a v rozpore s ustanoveniami § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa tvrdenia povinného je tu dôvod pre zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, t. j., že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, a podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, t. j., že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Podľa vyjadrenia povinného exekučný súd nemal poveriť súdneho exekútora vykonaním exekúcie, pretože exekučný titul je v rozpore so zákonom, v

rozpore s dobrými mravmi, v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a v rozpore s úijným právom. Povinný namieta, že súd opomenul posúdiť platnosť rozhodcovskej doložky zakladajúcej právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci. Uviedol, že exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex officio skúmať, či sú splnené všetky formálne i materiálne predpoklady na vedenie konania, pričom jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Povinný poukázal na neplatnosť neprijateľných podmienok upravených v spotrebiteľských zmluvách (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), ako aj nato, že podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka sa za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom. Tiež poukázal na ust. § 54 Občianskeho zákonníka, a na úijné právo (čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, čl. 3 ods. 1 smernice) týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. V súvislosti s povinnosťou súdu posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky upozornil na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (rozsudok Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27.06.2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero, rozsudok Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL, rozsudok Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 04.06.2009 Pannon GSM Zrt. Proti Erzsébet Sustikné Gyórfi). Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie ďalej uviedol, že uzatvorením zmluvy o úvere, kde podpisom zmluvy spotrebiteľ automaticky prijíma vopred formulovanú rozhodcovskú doložku, je spotrebiteľ nútený v prípade sporu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a prijať rozhodcovské rozhodnutie ako konečné a záväzné, čím sa vylučuje voľba spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom. Podľa vyjadrenia povinného začlenenie rozhodcovskej doložky do textu typizovanej spotrebiteľskej zmluvy, kde netransparentne splýva s ostatnými štandardnými podmienkami, nemožno považovať za spotrebiteľom osobitne vyjednanú rozhodcovskú doložku. Uviedol, že ak má byť rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve právne akceptovateľná, musí byť výsledkom slobodnej vôle obidvoch zmluvných strán, čo si vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Podľa vyjadrenia povinného rozhodcovská doložka, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná, a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, a súčasne, aby závery rozhodcovského súdu vopred prijal za konečné a záväzné, je zmluvná podmienka, ktorá sa prieči dobrými mravom. Rozhodcovská doložka ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa povinného bráni tomu, aby na jej základe bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý by mohol byť exekučným titulom. Povinný sa tiež vyjadril, že neplatnosť rozhodcovskej doložky, na základe ktorej sa uskutočnilo rozhodcovské konanie, má za následok, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol predložený ako exekučný titul, bol vydaný orgánom, ktorému nebola platne zverená právomoc vo veci konať a rozhodnúť, a teda takýto rozsudok nie je platným právnym úkonom a nemôže byť považovaný za spôsobilý exekučný titul. V kontexte uvedeného povinný navrhol, aby súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto

zároveň zastavil.

7. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril podaním zo dňa 16.07.2021, v ktorom navrhol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť, nakoľko exekučný titul je podľa oprávneného riadne vykonateľný a právoplatný, a teda nič nebráni vymáhateľnosti nároku. K tvrdeniam povinného uviedol, že skutočnosti, ktoré povinný namieta vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, mal namietať v konaní základnom alebo nachádzacom, a ak tak opomenul, nie je mu poskytnutá ochrana v exekučnom konaní. Uviedol, že povinný v exekučnom konaní po doručení upovedomenia o začatí exekúcie nepodal ani námietky proti exekúcii, ktorá začala na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Poukázal na znenie § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné, a ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z týchto podmienok, žiadosť o udelenie poverenia zamietne. Oprávnený ďalej uviedol, že exekučný súd preskúmal návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy, pričom nezistil dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie. Poukázal na to, že exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) v základnom konaní, obsahom predmetného rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania sa do exekučného konania neprenášajú. Uviedol, že právoplatnosť rozhodnutia možno definovať ako vlastnosť, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia, a vykonateľnosť rozhodnutia je potrebné chápať ako vlastnosť rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej bezprostrednej vynútitel'nosti zákonnými prostriedkami. To podľa vyjadrenia oprávneného znamená, že tvrdenia, ktoré povinný namieta, sú pre exekučné konanie bez právneho významu, nakoľko tieto tvrdenia mal povinný namietať ešte v základnom konaní, ich relevancia sa končí vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu. Uviedol, že rozhodnutie, ktoré je podkladom pre exekúciu, je právoplatné a vykonateľné, nebolo po začatí exekúcie zrušené (povinný nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku), ani sa nestalo neúčinným, právo priznané exekučným titulom doposiaľ nezaniklo, nakoľko nedošlo k splneniu dlhu povinným, ani nenastala žiadna iná skutočnosť, s ktorou hmotné právo spája zánik záväzku. Navrhol teda, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s ustanovením § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

8. Podľa ust. § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej

činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), „súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.“

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, *povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.*

10. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, *v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.*

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, *návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.*

12. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, *ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.*

13. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Exekučný titul tvorí podklad exekučného konania, na základe ktorého exekúcia prebieha. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný

titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offo, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

14. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

15. Podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku *„exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.*

16. Podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, *súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a*

1.spotrebitel'ská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov,

2.rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory,

3.rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory,

4.rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné.

17. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník“), *spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.*

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, *dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.*

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, *spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.*

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, *spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.*

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, *neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.*

22. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, *rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.*

23. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014 (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z. z.“), *rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.*

24. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., *rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.*

25. Povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie namieta nedoručenie exekučného titulu, nedostatok aktívnej legitímácie oprávneného, a neplatnosť rozhodcovskej doložky, na základe ktorej sa uskutočnilo rozhodcovské konanie, v dôsledku čoho rozhodnutie, na podklade ktorého je vedená exekúcia, nie je podľa povinného spôsobilým exekučným titulom. Vychádzajúc z podaného návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh exekučný súd považuje za nesporné, že oprávnený navrhuje vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského

rozsudku vydaného v spotrebiteľskom spore, pretože predmetom rozhodcovského konania bol spor zo Zmluvy o úvere č. 4998085708, ktorú uzatvorili právny predchodca oprávneného (Poštová banka a.s., so sídlom Prievozská ul. 2/B, 821 09 Bratislava, IČO: 31 340 890), a povinný dňa 22.12.2008. Povinný bol v zmluve identifikovaný menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu a rodným číslom. Po oboznámení sa s obsahom predmetnej zmluvy o úvere tak exekučný súd konštatuje, že táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Pri posúdení charakteru zmluvy podľa občianskeho práva upravujúceho spotrebiteľské zmluvy súd vychádzal z § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, ktorý ustanovoval, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V danom prípade je nepochybné, že uzatvorená zmluva o úvere je zmluvou formulárovou, pripravenou na predtlačenom tlačive, do ktorého sa len vpisujú požadované údaje. Dlžník tak nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah zmluvných podmienok poskytnutia úveru, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu ako celku. Zároveň súdu z jeho rozhodovacej praxe je známe, že poskytovanie úverov na základe takejto zmluvy o úvere je bežnou praxou právneho predchodcu oprávneného.

26. Pre rozhodnutia vydané v spotrebiteľských veciach, ktoré sa majú vykonať podľa ustanovení Exekučného poriadku platí, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný preskúmať v exekúcii vedenej na podklade rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľskom spore skutočnosti uvedené v § 53 ods. 3 písm. f/ Exekučného poriadku, t.j. či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodca zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, ako aj to, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva a rozhodcovský rozsudok spĺňajú podmienky podľa osobitných predpisov, a či rozhodcovské rozhodnutie je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená čo i len jedna z vyššie uvedených podmienok, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietne. Táto preskúmovacia fáza exekučného súdu spočíva v tom, že v prípade, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore, exekučný súd má zákonnú povinnosť preskúmať náležitosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa osobitných predpisov (najmä podľa zákona č. 224/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v prípade rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej pred 01.01.2015 a neskôr podľa zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní) a či spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie. Je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to či bola uzavretá platne. Iba platná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, že právny úkon nebol nikdy uzavretý. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať stály rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol

vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal stály rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2011 z 13. októbra 2011). Nedostatok právomoci stáleho rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa.

27. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 122/2011 zo dňa 09.02.2012, „Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Skutočnosť, že účastník rozhodcovského konania, ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného, v rozhodcovskom konaní nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, prevzal rozhodcovský rozsudok a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde je irelevantná.“

28. Pre úplnosť exekučný súd ešte dopĺňa, že pokiaľ ide o samotné posudzovanie nedostatku právomoci súdu resp. iného orgánu pri vydaní rozhodnutia, ktoré má byť exekučným titulom, je potrebné poukázať na ustálenú judikatúru v tomto smere, najmä na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 55/2011 z 24.02.2011, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 78/2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 1/2012 z 21.03.2012, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 20/2008, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2011. Nedostatok právomoci súdu (všeobecného aj rozhodcovského) sa považuje za neodstrániteľnú podmienku konania, ktorá má ten dôsledok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť a vec postúpiť inému orgánu. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok.

29. V nadväznosti na vyššie uvedené sa tak exekučný súd v prvom rade zaoberal tým, či rozhodcovská zmluva, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu na vydanie exekučného titulu, splňa podmienky podľa osobitných predpisov.

30. V tejto súvislosti exekučný súd zároveň konštatuje, že uvedenej prieskumnej právomoci exekučného súdu nebráni skutočnosť, že exekúcia na podklade toho istého

exekučného titulu už bola raz vedená a bola zastavená podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“). V zmysle § 9 ods. 1 má oprávnený možnosť v prípade, že dôjde k zastaveniu starej exekúcie podľa tohto zákona, domáhať sa od povinného vymoženía pohľadávky, a to prostredníctvom opätovného návrhu. Vzhľadom na ustanovenie § 10 ZoUNEK, podľa ktorého na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g), súd poukazuje na skutočnosť, že aj v tomto exekučnom konaní začatom na základe opätovného návrhu oprávneného, súd musí skúmať formálnu a materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu zo svojej úradnej povinnosti.

31. Súd preskúmal spotrebiteľskú zmluvu - Zmluvu o úvere zo dňa 22.12.2008 a zistil, že v zmysle jej čl. 3 odseku 7 sa *„zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach“*. Vzhľadom na uvedené súd vyzval oprávneného na predloženie Všeobecných obchodných podmienok, ako aj ďalších dokumentov, na ktoré Zmluva o úvere zo dňa 22.12.2008 odkazuje. Na základe výzvy súdu oprávnený dňa 18.11.2021 predložil súdu Obchodné podmienky pre úver (verzia 2/2008) účinné od 01.08.2008 a Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.01.2008 (ďalej len „VOP“). Preskúmaním predložených dokumentov súd zistil, že rozhodcovská doložka je obsiahnutá v bode 10.2.2 VOP v nasledovnom znení: *„Banka a Klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní Služieb, Bankových produktov a/alebo vykonávaní Bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej Zmluvy, a to v nasledovnom znení:*

a) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania;

b) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu.“

32. Keďže rozhodcovská doložka mala byť uzavretá dňa 22.12.2008 (ku dňu uzatvorenia Zmluvy o úvere), v zmysle prechodného ustanovenia § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Exekučný súd tak posudzoval platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy. V zmysle citovaných ustanovení zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní je zrejmé, že na platnú existenciu rozhodcovskej doložky je potrebné splniť okrem iných, podmienku písomnej formy, pričom písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených

listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Úprava obsiahnutá v zákone o rozhodcovskom konaní o úprave formy rozhodcovskej zmluvy v § 4 je striktná bez možnosti extenzívneho výkladu a formálna podmienka písomnej formy v danom prípade dodržaná nebola. V tejto súvislosti exekučný súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 245/2010 zo dňa 30.11.2011, v zmysle ktorého požiadavku písomnej formy rozhodcovskej doložky je potrebné interpretovať tak, že priamo listina (v danom prípade všeobecné obchodné podmienky), v ktorej je rozhodcovská doložka obsiahnutá, musí byť zmluvnými stranami podpísaná.

33. Všeobecne platí, že rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodujú v rozhodcovskom konaní, ktoré môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Pokiaľ má byť rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom právom akceptovateľná ako prejav jeho zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 9/2012 zo dňa 16.01.2013).

34. Vzhľadom na vyššie uvedené tak exekučný súd konštatuje, že v danom prípade nebola rozhodcovská doložka platne uzatvorená, pretože nebolo preukázané jej písomné dojednanie. Exekučný súd má za to, že písomná forma by bola zachovaná len v prípade, ak by rozhodcovská zmluva resp. doložka bola obsiahnutá v dokumente podpísanom oboma zmluvnými stranami. Z predložených VOP, ktorých obsahom bola aj rozhodcovská doložka, je však zrejmé, že tento dokument zmluvnými stranami podpísaný nebol. V prípade rozhodcovskej zmluvy ide o zmluvné dojednanie, s ktorým musia zmluvné strany vyjadriť súhlas, a na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné, zákon vyžaduje, aby boli stranám uzatvárajúcim zmluvu známe alebo aby boli priložené k návrhu zmluvy. Práve absencia podpisov zmluvných strán na VOP obsahujúcich rozhodcovskú doložku má za následok, že zo znenia VOP nemožno vyvodit' jednoznačný záver, že obsahujú nepochybný prejav vôle účastníkov zmluvy o úvere, že sú s ňou oboznámení a súhlasia s VOP. Oprávnený nepreukázal, že s obsahom VOP povinného aj skutočne oboznámil (najmä s možnosťou neprijat' návrh na uzatvorenie rozhodcovskej doložky). Pokiaľ Zmluva o úvere v článku 3, v bode 2 obsahovala predtlačené vyhlásenie povinného o tom, že sa oboznámil s VOP a súhlasí s nimi, uvedené podľa názoru exekučného súdu nie je dostatočné na preukázanie toho, že povinný mal skutočnú vedomosť o tom, že obsahom VOP je aj rozhodcovská doložka. Hoci právny predchodca oprávneného v článku 3 bode 7 zmluvy o úvere uviedol odkaz na rozhodcovskú doložku uvedenú vo VOP, uvedený odkaz nepreukazuje, že povinný v pozícii spotrebiteľa bol aj skutočne oboznámený so znením rozhodcovskej doložky, keďže táto nebola obsiahnutá v dokumente podpísanom oboma zmluvnými stranami. V prípade sporu

platí, že predpokladanú znalosť obchodných podmienok treba preukázať, pričom dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý sa znalosti týchto podmienok dovoľáva. S poukazom na § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. exekučný súd dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky pre nedodržanie písomnej formy.

35. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 105/2011 zo dňa 10.10.2012: „Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je oprávnený vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou zmluvou viazaná.“ Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zo dňa 21.03.2012: „Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku.“

36. V nadväznosti na vyššie uvedené exekučný súd konštatuje, že nedostatok právomoci rozhodcovského súdu v danom konaní odvíjajúci sa od neplatnosti rozhodcovskej doložky má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku, čo spôsobuje, že predmetný rozhodcovský rozsudok je nulitným právnym aktom a nemožno ho považovať za spôsobilý exekučný titul podľa ustanovenia § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa naň akoby neexistoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 20/2008 zo dňa 22.04.2009). Exekučný súd preto dospel k záveru o existencii skutočnosti, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, a ktorá je obligatórnym dôvodom pre zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku

37. Vo vzťahu k ďalším tvrdeniam a argumentom povinného, ktorými odôvodňuje svoj návrh na zastavenie exekúcie súd uvádza, že nakoľko bol zistený nedostatok vo vedení exekúcie, spočívajúci v nespôsobilom exekučnom titule, bez ktorého nemožno exekúciu začať, resp. v nej pokračovať, čím samotný tento nedostatok odôvodňuje zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, by bolo skúmanie iných dôvodov pre zastavenie exekúcie uvádzaných povinným nadbytočné. Súd sa preto ďalšími dôvodmi na zastavenie exekúcie uvádzanými zo strany povinného nezaoberal.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný, nakoľko tu je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku spočívajúci v materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu, v dôsledku čoho súd exekúciu vedenú u povereného súdneho exekútora v súlade s ustanovením

§ 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

39. Vzhľadom na to, že súd exekúciu zastavil, je potrebné, aby zároveň rozhodol o náhrade trov exekúcie vrátane určenia ich výšky (§61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku).

40. Podľa § 195 Exekučného poriadku, *trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.*

41. Podľa § 196 Exekučného poriadku, *trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.*

42. Podľa § 197 ods.1 prvej vety Exekučného poriadku, *za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.*

43. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, *ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.*

44. Podľa § 198 ods. 2 prvej vety Exekučného poriadku, *ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.*

45. Podľa § 199c ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, *ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.*

46. Podľa § 199 Exekučného poriadku, *výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.*

47. Podľa §21 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, (ďalej len „Vyhláška“), *exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.*

48. Podľa § 21 ods. 2 Vyhlášky, *náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri*

zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie. Náhrada paušálnych výdavkov zahŕňa najmä) náklady na vedenie spisu, b) náklady na cestovné, poštovné a za služby elektronických komunikácií, c) náklady na šetrenie majetkových pomerov povinného v informačných systémoch, d) náklady spojené s podávaním správ exekútora o zisťovaní majetku povinného zaslaných elektronickými prostriedkami, e) iné administratívne náklady.

49. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky, *exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.*

50. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky, *ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.*

51. Súd výzvou zo dňa 06.12.2021 vyzval súdneho exekútora, aby v lehote 10 dní vyčíslil trovy uplatňované pre prípad zastavenia exekúcie. Súdny exekútor vo svojom podaní zo dňa 07.12.2021 oznámil súdu, že si uplatňuje náhradu paušálnych výdavkov vo výške 60,00 eur + 20 % DPH vo výške 21,00 eur, t. j. spolu 72,00 eur a zároveň predložil súdu osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

52. Súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu paušálnych výdavkov v zmysle § 22 ods. 2 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. vo výške 30,00 eur, zvýšenú o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % zo sumy 30,00 eur, t. j. vo výške 6,00 eur, keďže súdny exekútor je platcom DPH. Náhrada paušálnych výdavkov súdneho exekútora tak predstavuje spolu 36,00 eur. Súd nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu paušálnych výdavkov v plnej výške podľa 22 ods.1 Vyhlášky, nakoľko tu boli dané dôvody na zníženie náhrady paušálnych výdavkov, keďže dôvod na zastavenie exekúcie nastal pred uplynutím lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok. Na základe vyššie uvedených skutočností odôvodňujúcich zastavenie exekúcie má exekučný súd za to, že oprávnenému je možné pričítať procesné zavinenie zastavenia exekúcie, keďže podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade nespôsobilého exekučného titulu. S podaním návrhu na vykonanie exekúcie (ako výkonom práva) sú vždy spojené náklady (napr. povinnosť zaplatiť súdny poplatok, uhradiť preddavok advokátovi a podobne), ktoré platí ten, kto návrh podáva s očakávaním, že ich bude mať nahradené povinným. Rovnako tak v prípade udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdom vznikajú náklady súdnemu exekútorovi, ktoré by mu neboli vznikli, keby oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nepodal. Preto súd zaviazal oprávneného na úhradu trov exekútora v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

53. Nakoľko si povinný v návrhu na zastavenie exekúcie a ani oprávnený vo vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie neuplatnili trovy exekučného konania, súd o nároku

oprávneného a povinného na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nerozhodoval.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

V Banskej Bystrici dňa 8. decembra 2021

JUDr. Monika Lichá
vyšší súdny úradník